

Inget avtal före sommaren

Arbetsgivaren och de fackliga organisationerna har kommit överens om att göra ett uppehåll i förhandlingarna till efter semesterperioden.

I och med att regeringen och Metall/LO kommit överens om det s.k. "märket", dvs ett högsta belopp i årets förhandlingar, är det klart att resultatet även för vår del kommer att bli max 6,8 procent på tre år.

Krontalspåslag

Förhandlingarna om denna ram förs mellan SEKO centralt och ALMEGA. Problemet i dessa förhandlingar gäller bland annat hur de 6,8 procenten skall översät-

tas till vårt avtalsområde. SEKO driver även i år kravet att det ska fastställas ett krontalspåslag.

Samtidigt förs förhandlingar mellan Posten och SEKO Posten om vårt postlokala avtal och de villkor som det innehåller. Man kan utgå ifrån att arbetsgivaren i vanlig ordning ytterligare vill urholka villkoren. Bland annat gäller motsättningarna innehållet i Personalomställningsavtalet, som blir allt viktigare i takt med de skenande nerdragningarna.

/Redaktionen

**Shoja
protesterar mot
upsägningarna på
Årsta
sid 4-5**

**Möte med
Falkenmark
sid 6-7**

**Terminalkonferens
sid 10-11**

**Janne Åhman och Raili Kalliovaara går i
pension och tackar för sig
sid 12 och 16-18**

**Alla medlemmar önskas en riktigt skön
sommars! /Klubbstyrelserna.**

**Årstaklubben på internet:
www.sekoarsta.se**

Facktuellt nr 3/2013

Facktuellt ges ut av nedanstående
klubber.

Red : Janne Skog
Tel: 0104-365 461
jan.skog@bredband.net

Red: Åke Anevad
Tel: 0104-363 894
akeanevad@gmail.com

Red: Eva Brattström
Tel: 08-656 77 99
eva.brattstrom@tele2.se

Red och Layout: Rickard Skoog
alfaskop@gmail.com

Red: Peter Zetterman
Tel: 010-436 58 92
peter.zetterman@posten.se

Klubb Brev Tomtebodan
Plan 2½
173 00 TOMTEBODA

Klubbexp: Plan 2½
Ordförande: Keshi Natanael
Tel: 010-436 58 92

sekotba@gmail.com

Klubb Årsta Postterminal
Box 90 121
120 21 ÅRSTA

Klubbexp: Plan 3
Tel: 0104-365 322
Ordförande: Jan Gebring
Tel: 0104-365 322

SEKO Stockholm
Box 1032
171 21 Solna
Tel: 0770-457 900

A-kassan
Tel: 08-678 00 00

Foto om ej annat anges: Jan Åhman

Under sommaren fram till
2013-08-11 är Åke Anevad jour
för SEKO klubb Årsta på tel-
efon 010-4363894 eller mobil
076-8150352

Vems är ansvaret om inte kunderna får sin post i höst?

Posten slösar bort 4 miljoner kr i lönekostnad samt kostnader för coachningen i Futurum. Vem tänker bära ansvaret för detta miljonslöseri?

Regionledningen i Meddelandebolaget Stockholm syd vidhåller sitt beslut om att Årsta brevterminal ska minska personalstyrkan med ytterligare 75 MA i höst. Så här i semestertider hade vi i Klubb Årsta styrelse hoppats kunna ge er ett positivare budskap men tyvärr har regionledningen än så länge inte tagit till sig av vår kritik mot de alldeles för kraftiga personalneddragningarna.

Vårens övertalighet stannade på 50 MA. Vår bedömning i Klubbstyrelsen är att det är inom ramen för de volymförändringar som sker under året. Årstas problem är att vi redan i dagsläget har kvarligg för ofta. Vi vet också att overtiden ökat kraftigt under våren. Trots pensionslösningar och frivillig Futurum har 15 MA (25 personer) blivit uppsagda vilket är en tragedi för de uppsagda men även för hela personalgruppen och oss fackliga. SEKO har i olika sammanhang under året föreslagit till chefen för produktion Peter Brännström att Årsta postterminal ska låna ut personal till Hallsberg istället för att säga upp. Då hade de personerna kunnat lära sig de nya maskinerna i Hallsberg för att sedan vara med och starta Rosersberg. Det hade gett hopp istället för ilska och förtvivlan som nu sprider sig i terminalen.

Det som nu händer är att våra uppsagda går in i Futurum samtidigt som Hallsberg nyanställer. Det gör att Posten slösar bort 4 miljoner kr i lönekostnad samt kostnader för coachningen i Futurum. Vem tänker bära ansvaret för detta miljonslöseri?

Vi anser att de 75 MA som arbetsgivaren vill minska personalstyrkan med i höst är orimligt. Vi bedömer att konsekvenserna kommer att bli ökade kvarligg med kunder som inte får sin post i tid, men också ett ökat tryck på personalen som redan idag har en pressad arbetssituation. SEKO klubb Årsta har försökt att påverka

arbetsgivaren på alla nivåer, nu senast med en träff med meddelandebolagets chef Andreas Falkenmark. Om det får någon effekt är i skrivande stund oklart.

Det vi saknar i arbetsgivarens resonemang är vilka aktiviteter de tänker vidta för att höja effektiviteten. Det logiska borde vara att arbetsgivaren först ser över hur verksamheten kan förbättras och vilka resultat de åtgärderna ger innan man minskar bemanningen så här drastiskt. Vi har trots allt en verksamhet som ska fungera, vilket det i nuläget är tveksamt om det gör.

SEKO klubb Årsta bedömer att den volymminskning Årsta postterminal drabbas av under året med volymflytt till Hallsberg och en generell volymnedgång motsvarar en minskning av personalstyrkan med totalt 70 MA. Vår regionchef planerar att minska personalstyrkan med hela 125MA i år. Om Årsta på grund av för stora neddragningar måste använda bemanningsföretag, ännu mer overtid samt flytta post till andra terminaler är det svårt att se hur vi ska lyckas spara några pengar. Det kostar dessutom att flytta och sortera post på andra terminaler. Lagg sedan till 55 MA i Futurum och pensionslösningar så har vi plötsligt skapat ett resursslöseri med 25-30 miljoner kr.

Frågan blir då om det är det rimligt att chefer som handskas med postkoncernens pengar på det här sättet får behålla sina jobb? SEKO Klubb Årsta kommer att ställa den frågan i alla sammanhang vi kan.

Jan Gebring, Jan Skog, Åke Anevad

*Klubbstyrelsen för SEKO klubb Årsta
önskar alla våra medlemmar en skön och
avkopplande sommar.*

Folkkampanj för Gemensam Valfärd sparkar igång: Protester i hela landet planeras till lördag 21 september

“Folkkampanjen för Gemensam Valfärd” heter en nystartad kampanj där flera olika nätverk med engagerade medborgare, varav flera fackligt aktiva, och politiska och sociala organisationer ingår. Målet med kampanjen som inte kontrolleras av något politiskt parti är att tillsammans med förenad kraft organisera en landsomfattande protestdag mot nedskärningarna i valfärden lördagen den 21 september i höst för en valfärd utan vinst.

Kampanjen hade sin kick-off i Stockholm torsdagen den 23 maj i Katasalen på ABF-huset, Sveavägen. Mötet var välbesökt. Ett hundratal människor hade slutit upp och fyllt salen till sista sittplatsen. Förutom folk från Stockholm fanns ditresa engagerade människor från bl.a. Göteborg, Umeå och Uppsala. Stämningen var förväntansfull och allvarlig.

Mötet inleddes med att ett antal personer som ombetts att säga några ord gick upp i talarstolen. Först ut var Sanna Tefke, ung facklig aktivist i Kommunal som arbetar som vårdbiträde i hemtjänsten. Sanna var också en av initiativtagarna till att bilda nätverket Valfärd utan vinst, som spelat en viktig roll för att få Folkkampanjen till stånd. Sanna berättade om hur allvarlig situationen i hemtjänsten blivit i och med nedskärningar och p.g.a. de privata företag som försöker göra vinst på skattepengarna: allt färre anställda tvingas göra allt mer. De gamla får betala i utebliven vård, anhöriga får gå ner i arbetstid för att vårda sina gamla och de anställda betalar med sina ryggar för att riskkapitalisterna ska tjäna pengar.

Efter Sanna talade Johnny Nadéus, vice ordförande i SEKO:s Stockholmsavdelning som organiserar 25 000 medlemmar. Johnny berättade om konsekvenserna av vinstkraven från de företag som vinner kontraktet i tunnelbanan idag: hur företag tjänar pengar på att minska antalet reparationer av tåg, hur SL beslutar om städning ”för syns skull”, och hur företag som MTR pressar de anställda med sämre arbetsvillkor och fler skitanställningar. Han klargjorde också att SEKO Stockholm beslutat att stödja och delta i kampanjen, att man kommer att uppmana medlemmarna i SEKO att engagera sig i den. Johnny berättade också att LO-distriktet i Stock-

holm kommer att sprida information om kampanjen till samtliga förbundsavdelningar. Detta besked möttes av en kraftig applåd från de samlade.

Efter Sanna och Johnny följde ett antal andra talare: Sjuksköterskan My Morin, socialarbetaren Kajsa Heinberg, Lilian Berglund Wallin, fd lärare och rektor, och busschauffören Peter Boström var några av de som med egen erfarenhet beskrev försämringarna i sjukvården, i den sociala verksamheten, i skolan och i kollektivtrafiken som följt i spåren på avregleringarna och privatiseringarna.

Därefter hölls ett antal mindre gruppmöten, där anställda och brukare i olika verksamheter pratade om hur vi kan organisera kampanjen, så att 21 september blir en framgång. I gruppen ”kommunikation och infrastruktur” deltog bl.a. ett par brevbärare, inklusive undertecknad, som är aktiva i SEKO. Grupperna utbytte perspektiv och idéer, upprättade kontaktlistor och bestämde mötesdatum för fortsatt gemensamt arbete. Avslutningsvis återsamlades alla i Katasalen, där rapportörer för de olika grupperna kort berättade om resultatet av diskussionerna.

Protestdagen den 21 september kommer att vara av stor vikt. Det finns ingen självklarhet att frågan om vinsterna i valfärden blir en valfråga trots den massiva opinion som vill att vinsterna ska återinvesteras i verksamheten. Det måste vi som är fackligt aktiva på arbetsplatserna och andra aktiva gräsrotter själva se till.

Att SEKO Stockholm valt att ställa sig bakom och stötta Kampanjen är så klart betydelsefullt. Vi i SEKO Postklubb Södra Stockholm har nu ett ansvar för att bidra till avdelningens mobilisering.

Vi postanställda har dessutom ett eget intresse av att göra protesterna den 21 september så lyckade som möjligt: Brevservicen och postanställdas arbetsmiljö har försämrats kraftigt på senare år som ett resultat av vinstkraven från koncernledningen, vars främsta intresse består i att förbereda Postnord för en börsintroduktion snarare än att värna samhällsuppdraget. Att delta i arbetet för en valfärd och samhällsservice som är behovsstyrd snarare än vinstdriven handlar för oss om att stå upp för våra arbetsvillkor.

Alla postanställda borde därför se det som en självklarhet att delta i protesterna den 21 september.

*Gunnar Westin
Brevbärare och ledamot i SEKO Postklubb
Södra Stockholm*

Shoja Shamsizadeh:

"Nedskärningarna på Årsta är ett skämt"

Shoja Shamsizadeh har väckt uppmärksamhet när han efter att ha blivit uppsagd slog upp ett tält utanför Årstaterminalen i protest mot nedskärningarna. Efter 72 timmar utan sömn kollapsade han. Utskriven från sjukhuset fortsatte han protesten. Nu planerar han nya aktioner.

Shoja Shamsizadeh är uppsagd. Han jobbar natt på Årsta och är en av de 25 som fått sparken under våren. Till hösten planerar ledningen att säga upp cirka 120 personer till. Shamsizadeh förstår inte varför.

- Nedskärningarna är ett skämt. Vi har redan nu kvarligg varje dag och tar in övertid. Ändå sparkar vi personal.

Han visar sin mobil. Den är full av textmeddelanden där produktionsledarna undrar om Shamsizadeh kan jobba övertid.

- Först säger dom upp mig, sedan vill de att jag ska jobba extra, säger han och skakar på huvudet.

Ofta kvarligg

Arbetsklimatet på Årstaterminalen har enligt Shamsizadeh varit dålig en längre tid. Det är ofta kvarligg och kunderna får inte sin post i tid, personalen är stressad och går på knäna jagade av produktionsledare som i sin tur känner sig pressade av ledningen. När uppsägningarna började kände han att nu får det vara nog.

- Människor reagerar på olika sätt när de känner sig illa behandlade. Jag protesterar.

300 skrev under

Shoja Shamsizadeh skaffade polistillstånd, slog upp ett tält och hängde upp protestplakat på sin bil utanför Årstaterminalen. Han stod vid sitt tält mellan sina nattskift, grillade korv och pratade med alla nyfikna. Reaktionen från arbetskamrater och förbipasserande har varit positiva.

- De flesta har varit jättetrevliga och stöttat min aktion. Över 300 personer har skrivit under min namnlista mot nedskärningarna på Årsta, säger Shamsizadeh.

Namn: Shoja Shamsizadeh

Arbetar: Natt på Årsta Postterminal

Familj: Fru och tre barn. En son på 14 år och två döttrar på 12 år och 10 år.

I Posten sedan: 2008. Jag började som julanställd. Sedan blev jag tidsbegränsat anställd och så för ett och ett halvt år sedan blev jag fast anställd på natten. Innan dess har jag jobbat både dag och kväll.

Innan Posten: Jag kommer från Iran och flydde till Sverige av politiska skäl när jag var ung. Ett tag var jag egenföretagare. Jag ägde en speloch tobaksbutik. Men jag sålde butiken när mina barn drabbades av svåra allergiska besvär. Jag behövde vara mer med barnen men också tillgänglig i större utsträckning om något skulle hända dem. Jag sökte jobb som lagerarbetare och fick snart ansvar för en egen avdelning. Ett tag var jag

också lagerchef

på ett annat företag. Sedan började jag på posten.

Fritidsintressen: Jag tycker om att fiska och spela fotboll. Jag är också aktiv schackspelare. När jag gick i skolan i mitt hemland Iran så tävlingsspelade jag och vann priser. Sedan förbjöd regimen schack. När jag kom till Sverige och väntade på uppehållstillstånd så brukade jag delta i schackturneringar som anordnades av olika flyktingförläggningar. Jag tog upp schackspelandet igen för några år sedan och spelar nu aktivt på nätet på schackonline.com.

Varför är du med i facket? Jag tycker att man ska vara med i facket. Jag betalade fackföreningsavgift fast jag var egenföretagare. Som jag ser det ska facket täcka allt. Om du får familjeproblem eller får sparken så ska facket finnas där för dig

Kollapsade

Men protestaktionen höll på att sluta illa. Efter 72 timmar utan sömn kollapsade Shamsizadeh. Han hade jobbat natt och tog sig ut till sitt tält. Där föll han ihop och fördes till sjukhus i ambulans.

- Jag hade inte sovit på tre dygn. Jag levde på korv och läsk och ville inte lämna tältet så att människor skulle förstå att jag menar allvar. När jag kom hem från sjukhuset så fick jag lova mina barn att det inte skulle hända igen om jag skulle fortsätta att protestera, förklarar Shamsizadeh.

Med ett löfte till familjen om att ta det lugnare fortsatte han sin protest i några dagar tills tälttillståndet gick ut.

Cheferna bryr sig inte

Nyheten om hans enmansdemonstration har spridit sig utanför Årsta och har bland annat blivit ett inslag i tv4 nyheterna Stockholm. I inslaget kommenterar regionchefen för Stockholm Syd Fredrik Nilsson de planerade nedskärningarna på Årsta. Shamsizadeh väntar däremot fortfarande på att regionchefen eller någon annan i ledningen ska ta kontakt med ho-

nom. Ge honom en hållbar förklaring till nedskärningarna. Se hur han mår.

- Dom verkar inte bry sig. Jag stod vid tältet i sex sju-dagar, varför kom ingen i ledningen fram då och pratade med mig?

Nya aktioner

Nu funderar Shoja Shamsizadeh på nya protestaktioner. Kanske med flera inblandade. Några kamrater har visat intresse för att ansluta sig. Shamsizadeh säger att han inte tänker ge sig. Han vill ha ett stopp på nedskärningarna.

- Jag vill ha en förklaring från ledningen varför vi säger upp personal när det ser ut som det gör på Årsta. Varför inte låta dom härifrån som vill jobba i Hallsberg göra det? Kör Hallsberg i några månader för att se om det fungerar och OM postmängden minskar - då kan man börja säga upp människor. Nu gör vi allt i fel ordning. Varför?

Text: Janne Skog

Bild: Åke Anevad

Janne Skog är sekreterare i Klubb Årsta.

Åke Anevad är ledamot av klubbstyrelsen och redaktör för Faktuellt.

Shoja protesterar

En kommentar till regionchef Fredrik Nilssons uttalande i TV4 om att vi hanterar 4 miljoner mindre brev i år än förra året: Utslaget på alla årets dygn blir det ca 16000 brev om dygnet. 16000 motsvarar ca 2 heltidare. Jämför det med de 125 heltidare som regionchefen bestämt att vi ska minska bemanningen med på Årstaterminalen. /Red

Foto: Åke Anevad.

Klubb Årsta möter meddelandebolagets chef Andreas Falkenmark

Vi tog initiativ till ett möte med Andreas Falkenmark. Här är en redogörelse för samtalet som gick ut på att kunderna inte kommer att få sin post i tid om personalen minskas som planerat.

Måndag den 10 juni träffade vi från SEKO klubb Årsta chefen för meddelandebolaget Andreas Falkenmark. Meningen med mötet var att ha en diskussion om de frågor SEKO klubb Årstas styrelse ställde till Andreas Falkenmark i Facktuellts aprilnummer. Huvudfrågan gällde regionchef Fredrik Nilssons beslut att minska personalstyrkan på Årsta postterminal med 125 heltidare i år. SEKO klubb Årstas bedömning är att det är 55 heltidare mer än brevterminalens volymer minskar. Huvudfrågan till Andreas Falkenmark var om det är han som tar ansvaret om Årsta brevterminal inte klarar att få ut posten till kunderna när personalstyrkan minskas så mycket.

Samma gamla omvärld

Diskussionerna började med att Andreas Falkenmark förklarade att vi har en starkt

föränderlig omvärld att ta hänsyn till. Det har jag hört chefer i Posten säga sedan 1988 och innan dess på dåvarande Statens järnvägar när jag var facklig där. Vad den här föränderliga omvärlden är kräver alltid en ingående förklaring för det är ett begrepp som chefer oftast använder när de inte vill prata om den egentliga sakfrågan. Här var inte Andreas Falkenmark något undantag i början av mötet. Jag och de övriga i SEKO tog över ordet och förklarade att vi vet att postvolymerna minskar, att vi tappar ca 7 % av våra volymer till Hallsberg i höst, att vi ser att det inte har gått att minska antalet brevbarare i den utsträckning som Andreas Falkenmark önskat eftersom de måste gå i alla trappuppgångar även med minskade volymer, att de produkter som vi lyckats sälja istället för brev, som reklam, inte ger samma intäkter som brev och att medde-

Svar på öppet brev från Seko klubb Årsta den 23 april 2013

Tack för ert brev där ni lyfter fram kärnan i förändrings och utvecklingsarbetet med er formulering "den stora frågan nu är inte Årstas historia utan Årstas framtid". Det uttalandet sammanfattar vår gemensamma strävan att skapa förutsättningar för en fortsatt konkurrenskraftig och lönsam verksamhet.

Meddelandes verksamhet är satt under starkt förändringstryck, där de förändrade marknadsförutsättningarna med fallande volymer, ökad konkurrens och substitution skapar utmaningar i att hantera det traditionella verksamhetsområdet samtidigt som det skapar nya möjligheter inom tjänsteutveckling för att möta kundernas behov och beteenden. Som en del i att möta denna förändring behöver vi förutom att utveckla nya tjänster även effektivisera vår produktionsverksamhet. Det är bakgrunden till de åtgärder som behöver genomföras i hela vår produktionsorganisation och därmed även på Årsta postterminal.

PostNords ägare, den svenska och danska staten, sätter den finansiella spelplanen för koncernen där de olika verksamhetsområdena genom affärsområdena bidrar till det totala resultatet. Som chef för affärsområde Meddelandes verksamhet är jag naturligtvis ytterst ansvarig, men där jag har en organisation och struktur till mitt förfogande för att hantera uppdraget. Det innebär att de åtgärder som nu planeras för bl a Årsta är en del av vårt gemensamma resultatbidrag, där regionchef Fredrik Nilsson har Meddelandes ledningsgrupps stöd.

Jag förstår dock att era tankar kring behoven av effektivisering av Årsta för att möta framtiden inte är helt överensstämmande med våra analyser. Om nu så önskar, träffar jag er gärna tillsammans med Peter Brännström och med era företrädare från den regionala ledningen. Vid ett sådant möte skulle vi ytterligare beskriva marknads drivkrafter tillsammans med andra yttre förutsättningar som påverkar vår verksamhet och dess konsekvenser.

Andreas Falkenmark

landebolaget har en stor press på sig för det är det enda riktigt lönsamma bolaget i Postnord AB.

Öppenhjärtigt samtal

Andreas Falkenmark visade då en bild på att Årsta brevterminal har sämst nyckeltal av alla terminaler i Sverige. Den kan förstås ifrågasättas för vi vet inte hur det är räknat men främst så ilska vi till och sa att "om vi nu är så jävla dåliga på Årsta brevterminal så kommer inte breven ut bättre om vi minskar personalen med 55 heltidare mer än postvolymerna minskar". Då släckte Andreas Falkenmark projektorn och så kunde vi ha ett mer ärligt samtal utan floskler som "omvärlden är föränderlig". Vi frågade vilka aktiviteter som arbetsgivaren avser att göra på Årsta brevterminal för att vi ska klara att få ut breven till kunderna.

Nya scheman

Regionchef Fredrik Nilsson sa då att personalen på Årsta brevterminal får nya scheman från 31 augusti. Jag som suttit med i schemagruppen vet att hur vi än vände och vred på schemat så var det svårt att se att det ger möjlighet att minska med 55 heltidare. Alla jobbade tidigare alla timmar de var på jobbet så någon luft i organisationen fanns det inte. Kanske det går att jobba lite effektivare men det ger inte den effekt som behövs för att 55 heltidare ska kunna sluta. Det är en myt att Årsta brevterminals personal har haft scheman där det finns luft i organisationen.

Floskeltoppen

Regionens personalchef Anna Annerberg sa att det är viktigt med kompetens. Det säger hon ofta så det var kanske naturligt att hon sa det i detta forum också. Problemet är att det är svårt att förstå vilken som är den viktiga kompetensen hon menar. Vi är oense med henne om undersökningen till Rosersberg där färdigheter som att kunna tala och skriva svenska samt hur vi som medarbetare motionerar var med. Detta trots att produktionschef Peter Brännström i sin centrala produktionsövervakning var överens med de fackliga organisationerna om att just de frågorna inte skulle användas. Ytterligare en

Bild: Robert Nyberg

aspekt på att det går inflation i uttrycket "det är viktigt med kompetens" är att det inte finns resurser för att höja kompetensen. Speciellt inte nu när vi minskar personalen så kraftigt. Om Anna Annerberg skulle mena allvar med sitt uttalande att kompetens är viktigt så borde terminalen sjuda av kurser och utbildningar och framtidshopp nu när Rosersberg startar. Så är det inte så uttalandet får klassas som en floskel liknande "omvärlden trycker på".

TAS ej klar

Terminalchef Joakim Hansson sa att vi snart är klar med utbildningen TAS terminalarbetarnas situation. Vid koll så är det ca 30 – 40 % av brevtterminalens medarbetare som ännu inte fått denna utbildning som skulle ha varit klar för 15 månader sedan enligt den centrala planeringen. Det är förstås inte terminalchefens fel att TAS utbildningen har släpat så mycket men Joakim har varit chef sedan januari nu så vi hoppas verkligen att TAS blir klar i höst. Det måste den bli även om regionchef Fredrik Nilsson genomdriver sitt (enligt SEKO klubb Årsta felaktiga) beslut att minska personalen med ytterligare 75 heltidare.

Arbetsmiljön viktig

Vi pratade om att arbetsmiljön inte får bli sämre utan att vi måste jobba för att den ska bli bättre. Det höll alla från arbetsgivar sidan med om och de såg inga problem för arbetsmiljön med att minska persona-

len. Här måste skyddsorganisationen och terminalchefen göra en ordentlig riskbedömning för det påverkar enligt SEKO:s mening i högsta grad arbetsmiljön om brevtterminalen inte klarar av att få ut kundernas post i tid. Det mär alla som jobbar med posten i terminalen dåligt av och det sprider sig förstås till brevbärarna som har kundkontakt och får ta emot åsikter från kunderna när de inte får sin post i tid.

Resursslöseri a la Posten

Vi påtalade att SEKO centralt har tagit upp med produktionschef Peter Brännström att vi kan låna ut personal från Årsta, Tomtebodan och Uppsala till Hallsberg som behöver nyanställa så mycket. Då hade den personalen kunnat lära sig maskinerna och varit välutbildade för att starta Rosersberg. Vi hade då också sparat 4-6 miljoner kr som Futurum kostar för de 12 heltidare som går in från 1:a Augusti från Årsta. Peter Brännström sa att han hade hört talas om förslaget med det blev inget av det. Ett märkligt uttalande av en chef som fått förslaget i den samverkan han styr och som hade kunnat spara 4-6 miljoner samt sprida hopp istället för förtyvlar och ilska. Men han verkade inte bry sig så mycket om den frågan. Det innebär tydligen att i Postnord AB så kan en chef få frågan om varför han/hon inte var intresserad av att spara ett antal miljoner och bara rycka på axlarna till svar. Det bådade inte gott för framtiden.

Kvarligg, dålig publicitet

Vi hade en lång diskussion om att Årsta brevtterminal ofta har kvarligg av post som inte når kunderna i tid och att Årsta brevtterminal använder dubbelt så mycket övertid som budgeterat redan nu innan de som är uppsagda samt alla de som tagit pension slutat. Vi sa också att det är svårt att hindra pressen att skriva om att kunderna inte får sin post. Andreas Falkenmark sa att han har fullt förtroende för att regionchef Fredrik Nilsson och terminalchef Joakim Hansson styr Årsta brevtterminal så att kunderna får sin post i tid.

Falkenmark tar hela ansvaret

Avslutningsvis så sa Andreas Falkenmark att han som chef för meddelandebolaget tar fullt ansvar för att kunderna kommer att få sin post i tid. Han påpekade dock ytterligare en gång att han har fullt förtroende för att regionchef Fredrik Nilsson och terminalchef Joakim Hansson styr Årsta brevtterminal så att kunderna får sin post i tid. Vi i SEKO klubb Årsta är mycket nöjda med klargörandet att Andreas Falkenmark tar det fulla ansvaret. Det kommer vi att påtala när vi pratar med våra centrala fackliga, politiker på olika nivåer och om vi måste tala med media på olika nivåer. Vi kommer också att bevakna så att inte brevtterminaler flyttas från Årsta brevtterminal till andra brevtterminaler i höst. Om den metoden används för att kunna minska och troligtvis säga upp och låta personal gå in i omställningsprogrammet Futurum så är det ett miljonlöseri på 20-30 miljoner kr. Om så sker kommer vi att ställa frågan om det är rätt och riktigt att vår högsta chef Andreas Falkenmark kan slösa med Postnord AB:s pengar på det viset. Förhoppningsvis har vi då en verkställande direktör i Postnord som säger att det inte är ok att bara rycka på axlarna och låta miljonerna rinna ur företaget.

Åke Anevad

Deltagare på mötet:

Chefen för produktion meddelandebolaget Peter Brännström, personalchefen för meddelandebolaget Pia Ekedahl, chefen för region Stockholm syd Fredrik Nilsson, personalchef region Stockholm syd Anna Annerberg och terminalchef Joakim Hansson, SEKO Jan Gebring, Mohibul Ezdani Khan, Monica Lindberg och Åke Anevad.

Senaste nytt från Tomteboda

Klubb Tomteboda reserverar sig mot tillsättning av spår- och bildirigenter

Med anledning av det beslut som tagits av arbetsgivaren när det gäller tillsättning av tåg och bil dirigenter på samverkan 28 maj 2013 vill SEKO Posten Klubb Brev Tomteboda reservera sig.

Bakgrunden är att vi anser att ärendet är icke tillräckligt berett, för få sökande samt dåligt marknadsfört.

Därtill att det finns brister i rekryteringsförfarandet, bl a att man frångår principer avseende vitsord och tidigare tjänstgöring mm.

Dessutom anser vi att detta ärende inte följer samverkan, man skickar vederörande på utbildning innan samverkansbeslutet och därför ställer parterna inför fullbordat faktum.

Ansvariga chefer tar en stor risk med detta förfarande vilket SEKO uppriktigt påtalat.

SEKO föreslog att främst göra en ny rekryteringsrunda, i vart fall avvakta den nya schemaordningen intill hösten 2013.

Vi tror då att antalet sökande kan ökas och möjligheterna till en rejäl och seriös rekrytering underlättas.

Då vi inte fick gehör för vårt förslag nödgas vi reservera oss mot beslutet i sin helhet.

Waxholmskortet är nu i full användning.

Du som är klubbmedlem i Tomteboda klubb 631 kan låna ett par kort för att åka i skärgården.

Det är till låns intill 15 augusti. Det finns lediga dagar kvar att boka. Lista finns hos vårt ombud PA Nyberg och Peter Zetterman på DIL.

Regler och villkor finns att läsa på listan.

I princip kan du boka/låna en helg eller måndagfredag. Passa på att utnyttja din medlemsförmån !

Lönerna

Löneförhandlingarna är bordlagda som förbundet meddelat.

Semestertider gör att inga förhandlingar pågår.

Det handlar inte bara om lönekuvertet, vi har många villkor och avtal förutom själva lönen att förhandla. Detta måste också packas ihop till ett acceptabelt avtal.

Klubben Tomteboda är väl förberedd när vi väl har ett avtal att gå på. Medlemsmöte ska vi ordna när vi har något att berätta och kunna ta ställning till.

Sommaren

Inledningen av årets produktion sommaren 2013 gick lite rassligt. I vanlig ordning så hade man för optimistisk syn på bemanning och prognoser. Innan midssommar var det tjafs om huruvida vi ska ta in extra folk.

Bemanningsföretag, sommarvikarier och/eller övertid var frågan. SEKO Tomteboda har alltid värnat om principen att låta vikarier eller sommaranställda fylla på om inte ordinarie kan ta alla vakanta pass. Vi är i grunden emot bemanningsföretag i vår produktion. Vi har framfört detta och kommer inte utan vidare acceptera lösningar som bygger på bemanningsföretag.

Vi kommer också bevaka att man nu ser till att bemanningen ligger rättframöver.

Schema i höst.

Nya schanan och tider väntas då produktionen förändras. SEKO fick ett utkast eller förslag att begrunda strax innan sommaren. Vi ska återkomma med synpunkter på detta och försöka få bort de värsta olägenheterna som tyvärr uppstår. Trist är att vi måste nog räkna med att några får finna sig i nya arbetsuppgifter och tider.

Kontakta gärna klubben om du känner att du har något att reda ut eller har idéer om hur vi kan lösa dessa ekvationer.

PNT (tunggoods) flyttar som bekant ut i höst.

September är det sagt. Vi får se hur det blir med ytor och passage genom Tomteboda efter detta.

Vi har skrivit om detta tidigare. Men inte desto mindre är det viktigt att vi bevakar och försvarar kvarvarande postala verksamheten.

ALA/ALO är det som oroar närmast. Vi får se vad som händer i den frågan. Ska den få finnas kvar eller ska vi handjaga hela alltihopa?!?.

Tack Janne !

Tomtebodaklubben med alla dess medlemmar vill framföra ett varmt tack till numera pensionerade redaktören för Facktuellt Janne Åhman.

Ditt handlag och pyssel med vår tidning förtjänar all respekt och tacksamhet. Vi önskar dig all lycka till i framtiden !

USA Posten fotar all post i videokodningen och lagras hos NSA.

I kölvattnet av NSA-avslöjanden kommer nu uppgifter om att NSA har lagrat över 160 miljarder brev i sina arkiv bara under förra året. All post som videokodas i USA och dess bilder sparas. Således snorkar inte bara NSA i eposten utan även i den s.k. "snigelposten".

Man kan genom att koppla avsändare och adressat se vilka som haft kontakt med varandra osv. Observera att man anser sig inte bryta brevhemligheten. Man sprättar inte posten utan man bara fotar utsidan. Det krävs inte domstolbeslut för detta. Programmet ingår den i s.k. Mail Isolation and Tracking Program

Frågan är nu hur det står till med svenska postens GLP-foton. Såvitt jag förstår

så är de företag som levererar utrustning och server USA/UK-företag.

Med tanke på hur andra företag hanterat Uncle Sams direktiv skulle det inte förvåna om inte det finns saker att rota fram här också.

Kan någon vara vänlig och kolla om det går några extra sladdar från videokodningen ????

Eller kan man tänka sig att någon i Postens ledning kan uttala sig om detta ??

*Källa: NY Times – Snowden
Peter Zetterman
Facktuellt TBA*

Det verkar dra ihop sig till byggande i Tomteboda. Garaget först ut.

Uppgifter kommer nu att t ex garaget ska utrymmas.

Alla som har hyrt av Q-park är nu uppsagda med hänvisning till stundande ombyggnad för SL. Alla P-platser ska vara utrymda till 1 oktober. Troligen får övriga som hyr av Europark också brev i samma ärende.

Frågan man kan ställa sig hur man tänker hantera byggandet. Blir det samma kakafoni som sist när man kastade ut paketmaskinen?

Inte nog med oväsen, byggnadsställningar, okänt folk och bilar. Det blir trångt också.

Här måste vi alla i huset ligga på och bevakna våra intressen. Vi är människor och inga utbytbara maskiner. Dessutom kräver vi respekt för vår verksamhet, liv och hälsa.

Men postisar skiter man väl i

*Peter Zetterman
TBA Facktuellt*

Klumpmaskin och burkaos på Tomteboda

Terminalkonferensen 15-16 maj:

Färre personal och sämre scheman på terminalerna

Nedskärningar, bemanningsproblem och videokodningsbråket i Malmö var några av de saker som diskuterades på terminalkonferensen. Tom Tillman gav en öppenjärtig analys av årets avtalsrörelse.

– **Det finns ett generellt problem i förhandlingarna med Posten. Organisationen lider av att den är ledarlös. Ingen vågar ta några beslut.**

● Det fanns mycket att tala om när SEKO:s förtroendevalda i brevterminalerna möttes för vårens terminalkonferens i Stockholm. En genomgång bland terminalerna visar att de flesta brottas med nedskärningar, snäv bemanning och impopulära schemaförändringar.

Göteborg kämpar med vikande brevvolym, schemaförändringar och ett slentrianmässigt användande av bemanningsföretag och timanställningar i stället för att ge deltidare högre anställning. Nässjö har också problem med dålig bemanning och användandet av bemanningsföretag. Mer förvånande, kan tyckas, att Arlanda som har volymökningar med 30% på rekommenderade brev också har problem med bemanningen. Ledningen där ersätter inte pensioneringar med ny personal utan med bemanningsföretag. Facket på Arlanda har också svårt att få ut information om bemanning och övertid från arbetsgivaren. Tomtebodas har genomfört en schemaförändring och Årsta genomfört en till hösten. Båge terminaler har problem med kvarligg.

Hallsberg

Posten har arbetat med extern rekrytering sedan i april bland annat på jobbmässor. Från Karlstad- och Västeråsterminalerna har 80 av 190 i personalen tackat ja till att följa med till Hallsberg. Veckorna 32-39 ska all personal utbildas inför starten den 29 september.

Organisationen i Hallsberg kommer att bestå av terminalchef med tre produktionschefer under sig som ansvarar för varsitt område: Småbrev, Teknik och Stora/brev/klump. Under sig kommer de att ha 15 produktionsledare varav de flesta kommer att finnas på Småbrev och Stora/brev/klump. Produktionsledarna ansvarar för lag med uppemot 15 personer. I Hallsberg kommer det att finnas två anställnings-

former heltid och deltid 80%.

SEKO Hallsberg

SEKO har bildat interimstyrelse med fackliga från terminalerna i Västerås och Karlstad. Ett informationsblad för SEKO bekostat av förbundet har tagits fram och ska ingå i välkomstfoldern för personalen i Hallsberg. Den kommande Hallsbergsklubben har tagit fram en hemsida som kan nås på www.seko-posthallsberg.se.

Bråk om kodningspassen

Malmöregionen har provat att arbeta med Nova i några månader. Malmöterminalen tillsammans med två brevbararkontor har varit pilotarbetsplatser i syfte att hitta aktiviteter som ska effektivisera arbetet och min-

Hallsberg – ett aktuellt ämne på Terminalkonferensen.

ska spilltider.

Själva bråket i Malmöterminalen rör kodningspassens längd. Arbetsgivare, fack och skyddsorganisation har varit överens om att pröva ett testupplägg med pass på 30 till 60 minuter. En utvärdering skulle sedan göras bland annat genom intervjuer med 18 medarbetare. Några dagar efter att man kommit överens ändrar arbetsgivaren förutsättningarna för testet genom att lägga in testpass på två timmar. Detta trots protester från SEKO, ST skyddsorganisationen. Huvudskyddsombudet på terminalen lägger in en 6:6A i ett försök att stoppa testet men Arbetsmiljöverket godkänner testet med argumentet att testet är under en begränsad tid.

I slutrapporten slår arbetsgivaren fast att det är möjligt att koda upp till 90 minuter med mikropauser inlagda. Detta trots att

majoriteten av de intervjuade och terminalens huvudskyddsombud förespråkar pass på högst 60 minuter. Arbetsgivaren väljer att stödja sig på Feelgoods slutsats att det går att koda upp till 90 minuter. Detta under förutsättning att luftkvaliteten är bra, att personalen växlar mellan stående och sittande kodning, möjligheter ges för kortare pauser och att kodarna har färre pass än nu.

SEKO på Malmöterminalen har reserverat sig mot arbetsgivarens beslut.

Sundsvallstest

I Sundsvall har man på initiativ av SEKO påbörjat ett test där personalen har möjlighet att själva styra vilka tider under dygnet man vill arbeta på. Ett sätt att öka personalens delaktighet och påverkan på arbetsplatsen.

Alla som deltar i försöket har 36 timmars vecka. Utvärdering sker i slutet av året.

Metall & Medlingsinstitutet

Tom Tillman, före detta avtalsansvarig i SEKO Posten och blivande pensionär, bjuder konferensen på en underhållande och öppenjärtig skärskådan av tingens ordning och den pågående avtalsrörelsen. Ett legat för kommande SEKO förhandlare.

Tillman skrader inte orden när han konstaterar att förhandlingsutrymmet för SEKO är ytterst begränsat då IF Metall egenmäktigt bestämde förutsättningarna för årets lönerörelse uppbackade av medlingsinstitutet. LO var inför årets avtalsrörelse överens om att försöka få till ett ramavtal där alla under 25 000 kr i lön ska få ett påslag i krontal (ger oftast bättre löneökning) och de över

25000 kr en ökning med 2,8%. Man var också överens om att försöka få till ett ettårigt avtal.

IF Metall som är först av LO förbunden att skriva avtal struntar i överenskommelsen och sluter ett treårigt avtal som totalt ger cirka 2%. Något som inte är förankrat i LO:s styrelse. Tre av LO:s 15 förbund däribland SEKO reserverar sig mot uppgörelsen då man anser att det bryter mot vad man inom

Posten Produktions ledning använder Malmöterminalen som försökskanin för att förlänga kodningspassen.

Bilden: Jörgen Fogelquists skulptur på Malmöterminalen "Kommunikation människor emellan".

LO kommit överens om. Tyvärr styrs övriga avtal av IF Metalls överenskommelse. En syn som cementeras i medlingsinstitutets direktiv där det framgår att exportindustrin ska vara ledande för alla avtal. Riktmärket för vad de övriga förbunden ska hålla sig till är därmed satt.

Tillman menar att om SEKO hade förstått att riktmärket för avtalen skulle bli tre år i stället för ett år så hade man kanske förberett sig annorlunda inför avtalsrörelsen. Han är också bekymrad för den framtida sammanhållningen inom LO.

Meddelande vill peta i avtalen

Det finns i dag, enligt Tom Tillman också ett generellt problem i förhandlingarna med Posten. Något som ingen vill säga rätt ut. Organisationen lider av att den är ledarlös. Det finns i nuläget ingen VD för företaget vilket medför att ingen vågar ta beslut. Dessutom är de förhandlingsansvariga på arbetsgivarsidan nya på sina positioner.

Många av dom har rekryterats utanför Posten och är inte insatta i organisationen på samma sätt som sina föregångare.

I Meddelandebolaget försvåras situationen dessutom av att ledningen anser att det finns för mycket personal i jämförelse med budget. Men även ledningen har nu börjat inse att man kan bara göra sig av med personal till en viss gräns och att den gränsen nästan är nådd. Man måste trots allt fortfarande få ut posten. Därför, menar Tom Tillman, börjar arbetsgivaren nu peta i avtalen för att finna andra vägar att spara pengar.

Medlemsrekryteringen!

Tom Tillman beskrev också läget i SEKO inför höstens kongress. Förbundet har en stark finansiell ställning men utgifterna täcks idag inte av intäkterna från medlem-

savgifterna. Därför, anser Tillman att man måste ta beslut om en organisationsförändring. Förbundet tappar medlemmar för att de anställda i företagen minskar men, vilket är värre för att människor väljer att gå ur facket. Medlemsrekrytering är SEKO:s viktigaste fråga för när förbundet minskar och närmar sig en medlemsgrad på 50 procent förlorar man förhandlingslegitimitet mot arbetsgivaren. Varför ska de lyssna på oss om vi är få? Hallsberg blir en pilot för rekryteringen av medlemmar. Vi måste lyckas med rekryteringen där, avslutar Tillman.

Jan Skog

Jan Skog är sekreterare och informationsansvarig i Klubb Årsta och ingår i Faktuelltts redaktion.

Storbritannien:

En utförsäljning närmar sig

● 2011 fick den nuvarande högerregeringen klartecken att sälja ut upp till 90 procent av Royal Mail. Nu verkar det som att man tänker komma till skott, och det ganska snabbt; kanske redan till hösten. För att muta personalen erbjuds de 10 procent av aktierna, vilket sägs motsvara ett värde av ca 20.000 kronor till var och en.

Nu hjälper inte det: när fackförbundet CWU nyligen genomförde en medlemssomröstning uttalade sig 96 procent av medlemmarna MOT en försäljning. CWU genomför nu en hård kampanj mot privatiseringen och man hotar med att gå i strejk om planerna genomförs.

Regeringen räknar med att få in mellan två till tre miljarder pund (20 - 30 miljarder kronor) på en försäljning.

Samma väg

Brittiska överklassen väljer nu samma väg som man redan har gått i Tyskland, Holland och Belgien, där stora delar av Posten har privatiserats. Och Sverige och Danmark, kanske man ska tillägga, eftersom våra regeringar genom riksdagsbeslut och avtal mellan länderna har gett sig tillstånd att fr.o.m. juni i år börja sälja ut PostNord.

Det här är ju också en typisk EU- och IMF-politik. De länder som inte frivilligt säljer ut statlig och kommunal egendom tvingas i de olika krispaketen att göra det. Se bara på Grekland!

Oligarkerna

I Sverige har vi ju snällt accepterat att mycket sålts ut de senaste åren, ofta till rena rövarpriser för att till slut hamna hos våra oligarker och kretsen kring

dem. Vi har ju sett hur vårdhemmen och skolorna först sålts ut till privata entreprenörer för att till slut köpas upp av de stora bolagen. I den mån man inte – som i apoteksskandalen – redan från början skänkt verksamheten till Wallenberg och andra odugliga företagsledare.

Profiten enda konstanta talet

Man kan då fråga sig om det finns för profit att göra inom postbranschen. Det gör det. För det första tjänar man pengar redan i inledningsfasen på utredandet om man ska sälja ut eller inte och därefter på börsintroduktionen. Tre storbanker kammar hem 300 miljoner redan i det skedet av Royal Mailförsäljningen. För det andra så är paketverksamheten i de statliga postbolagen eftertraktade av de stora internationella logistikföretagen. UPS var på väg att köpa upp holländska TNT när eu-kommissionen sade nej – vilket antagligen var ett tyskt beställningsjobb för att värna tyska Deutsche Post/DHL som inte vill ha en starkare konkurrent på den europeiska marknaden. För det tredje så går ju breven sämre än paketen, men man räknar iskallt med att staten och kommunerna i slutändan ska betala notan och ge en säker intäkt på samma sätt som inom vård, skola och omsorg. Naturligtvis efter en hård rationaliseringsomgång där personalen och de mindre kunderna får dra åt svängremmen ett varv till.

Det enda konstanta talet i den här ekvationen är profiten.

Jan Åhman

Intervju med Rail Kalliovaara:

“Jag läste swahili och gick språkkurs på Zanzibar”

Namn: Raili Kalliovaara

Aktuell som: Fri människa

Född: I Vasa, Finland

Jobbat i Posten sedan:

Jag började jobba 1970 som sommaranställd. Jag och min kompis åkte från Helsingfors där vi studerade. Vi hade inget jobb så vi gick till arbetsförmedlingen. Det fanns massor med jobb inom sjukvård och städ och så såg vi att Stockholm ban sökte jobbare. De var lite tveksamma men när vi visade studentlegitimation så fick vi jobb. Jobbet började efter midsommar. Vi bodde på Lappis för på den tiden fick sommarjobbare studentbostad. På några dagar var allt fixat. Jag jobbade flera somrar och jular. 1977 så började jag jobba deltid och blev kvar på Stockholm ban senare Klara tills jag tvångsflyttades till Årsta år 2000.

Vad gjorde du innan Posten:

Jag studerade länge och intensivt och åkte runt i världen. Det var konsthistoria och ryska till att börja med. Sedan blev det kulturanthropologi och tanken var att bli forskare. Därför läste jag Swahili i Uppsala. Under Uppsalatiden var jag på språkkurs i Zanzibar, Tanzania. Planen var att jag skulle börja forska i södra Tanzania men det blev inte så.

Pratar du fortfarande Swahili:

Det är lätt att glömma bort men jag har alla böcker kvar.

Har du några personer som du beundrar:

Jag tyckte mycket om att läsa och resa i ungdomen. Jag hade som mål att se alla kommunistiska länder. Då jag läste ryska var jag mycket i Sovjet och Kina när Mao Zedong levde. Det var fascinerande att vara där då. Kuba blev inte av för jag förstod för sent att jag hade kunnat åka på semester till ett arbetsläger där. Det var att komma till en annan värld att vara i Kina 1974. Jag åkte transsibiriska järnvägen med Finsk-kinesiska vänföreningen.

Vilket land var bäst:

Kina var imponerande men de visade förstås det bästa. Kulturrevolutionen pågick så många museer var stängda. Däremot fick vi se mycket av samhället.

Hur länge har du varit fackligt aktiv:

Jag började då jag blev flyttad till Årsta år 2000. Vi var så missnöjda med Årsta för det var som en stor byggarbetsplats. Arbetsmiljön var dålig så jag ville prova om det gick att påverka till det bättre. Det går att göra men det tar lång tid. Det tog till exempel åtta år att få ett bättre golv istället för betonggolvet. När det estetiska rådet fanns så kunde vi påverka att vi fick trevliga lokaler här med mycket konst på väggarna. Det är inte många industrilokaler som har så mycket konst.

Du har startat biblioteket:

När jag blev invald i klubb Årstas styrelse så var kultur ett ansvarsområde men ingen hade gjort något så jag sökte pengar från Statens kulturråd för kultur på arbetsplatsen. Vi fick pengar till böcker, konstutställningar, teater och musik. Efter det har klubb Årsta fortsatt med bibliotek, Dramaten biljetter, konstutställningar. Vi har haft kulturaktiviteter på Årsta brevtterminal genom SEKO i 12-13 år. Det har blivit populärt bland medlemmarna.

Vad har varit bra i Posten:

Det var bra betalt med finska mått att jobba på Posten när jag började. Det var många människor från olika länder och olika kulturer. Stockholm var spännande och det var en positiv anda.

Kommer du att vara med i klubb Årsta som pensionär:

Ja och jag tänker delta i alla kulturaktiviteter. Då hoppas jag träffa gamla kompisar.

Vad ska du göra nu som fri människa:

Jag hade från början tänkt fortsätta mina studier. Innan jag börjar måste jag besluta mig om jag ska bo mest i Sverige eller Finland. När jag kan kommer jag att resa.

Har du något råd till Faktuells läsare:

Utnyttja kulturaktiviteterna som klubb Årsta har. Var aktiv som medlem och försök påverka. Protestera mot församlingar och kom med egna förslag.

Text: Åke Anevad

Bild: Jan Åhman

Bilden: Raili i Munchutställningen på Thielska Galleriet vid hennes sista (?) konstvisning.

Ny upphandling av ITP-P Pensioner 2013

Nu är det klart vilka nio försäkringsbolag som får förvalta tjänstepensionen ITP-P under de kommande fem åren.

Collectum har, på uppdrag av Svenskt Näringsliv och PTK, upphandlat traditionell försäkring och fondförsäkring för ITP-planen. Dessa kommer att vara valbara under perioden 1 juli 2013 till 30 september 2018.

Fyra bolag inom traditionell pensionsförsäkring och fem bolag inom fondförsäkring har valts ut. Det innebär att det är dessa bolag som de privatanställda tjänstemännen kan välja som förvaltare av tjänstepensionen ITP.

Ett bolag inom traditionell pensionsförsäkring blir ickevals-alternativet för den pensionssparare som inte gör något aktivt val. Detta bolag blir Alecta.

De utvalda försäkringsbolagen är:

Traditionell förvaltning

- Alecta**
- AMF**
- Folksam**
- Skandia**

Detta innebär att Nordea och Länsförsäkringar nu inte längre är valbara som nyval.

Text och bild Robert Nyberg

Fondförvaltning

- AMF**
- Danica**
- SEB**
- SPP**
- Swedbank**

Detta innebär att Nordea och Handelsbanken nu inte längre är valbara som nyval.

Det kommer inte att ske något obligatoriskt omval. Det blir möjligt att behålla sitt sparande hos tidigare valt bolag oavsett om det blir upphandlat eller inte. Vid kapitalflytt är det däremot endast möjligt att flytta till upphandlade bolag.

Angående detta vill vi göra följande förtydligande:

Från och med den 1 juli kommer man att kunna fortsätta att spara pengar i tidigare valt bolag även om de inte längre finns med i den nya upphandlingen, utan att göra ett nyval. Däremot måste man **bekräfta** att man vill fortsätta placera sina pengar i dessa bolag.

Svarar man inte på det brev som skickas ut till alla som valt bolag som inte längre finns med i den nya upphandlingen så kommer de nya pengar som sätts in att placeras i **Alecta utan återbetalningsskydd eller familjeskydd**. (Återbetalningsskydd är en försäkring som gör att din familj får dina placerade pengar vid dödsfall. Familjeskyddet är en ren livförsäkring).

De bolag som inte längre finns med i den nya upphandlingen är **Nordea, Handelsbanken och Länsförsäkringar**. Tänk alltså på att om du har dina pensionspengar där så kommer du att få ett brev som du måste svara på.

Tycker du att det här med pensioner är krångligt? Passa på att anmäla dig till någon av de pensionsutbildningar som vi erbjuder dig som SEKO-medlem. Mer information om höstens pensionsutbildningar kommer inom kort. **Ha en trevlig sommar tills dess!**

LAS Djävla LAS

För första gången på många år har vi på Årstaterminalen hamnat i en övertalighetssituation där arbetsgivaren sagt upp anställda. För många av oss är det en chock, trots att vi väl har anat att vi skulle hamna där, att några av våra arbetskamrater ofrivilligt måste sluta. SEKO har tillsammans med både ST och SACO krävt att man går strikt efter LAS, och börjar med att säga upp de som är sist anställda. Naturligtvis kommer då frågan upp om LAS är bra eller dåligt. För de som är unga i tjänst och som tycker sig jobba och slita utan att det räknas kan det tyckas hårt att behöva tvingas sluta, före andra som kanske jobbar långsammare eller ofta är sjuka.

Då är det viktigt att inte glömma bort bakgrunden till LAS och vad konsekvenserna skulle ha blivit om arbetsgivaren ägt frågan om uppsägningar helt själva. Det vill säga att man skulle kunna hantera uppsägningar och skicka ut folk i arbetslöshet på samma vis som man genomföra omorganisationer, schemaförändringar och personalflytt.

Samverkansavtalet säger att vid förändringar i organisation och personalflytt och annat som rör verksamheten är arbetsgivaren skyldig att ge oss möjlighet att delta och att komma med egna förslag. Ändå är det arbetsgivaren som äger rätten att bestämma hur det ska bli. Vi kan protestera genom reservationer och skrivningar i protokollet men inte mer. Vid uppsägningar är det emellertid skarpt läge och lagen tvingar arbetsgivaren att förhandla.

Bakgrund

Lagen om anställningsskydd (LAS) är en lag som kom till under den period då fackföreningarna tillkämpade sig inflytande och makt. LAS ersatte tidigare arbetsmarknadslagar, där det var arbetsgivaren som bestämde vem som skulle får sluta och vem som fick behålla jobbet.

I och med LAS så tvingades arbetsgivare att förhandla med oss och följa de spelregler som finns i lagen. Godtyckliga uppsägningar och en önskan från arbetsgivarhåll att göra sig av med besvärliga personer som ifrågasatte och krånglade i största allmänhet blev lagvidrigt, och tvingade arbetsgivaren till arbetsdomstolen.

Det gav också arbetstagaren makt att ställa krav på bättre arbetsförhållanden

och en god arbetsmiljö utan risk för repressalier. För om du inte riskerar att bli uppsagd om du ställer krav, säger ifrån och är allmänt kritisk blir du modigare och då är det lättare att få inflytande. Det innebär också att det är lättare att rekrytera fackliga förtroendevalda eftersom du har ett starkt anställningsskydd i lagen.

Ideologisk kamp

Vid den tiden då LAS drevs igenom i Riksdagen var fackföreningarna starka och hade ett stort politiskt inflytande. Det fanns en ideologisk vilja att se till att ge ordentligt tryck underifrån och att ge anställda mer makt. Den fackliga grundtanken att en välorganiserad arbetskraft har en helt annan makt än enskilda individer är vad som genomsyrar lagen.

Man kan säga att Lagen om anställningsskydd tillsammans med Kollektivavtalen och Arbetsmiljölagen var det som slutgiltigt befäste fackföreningarnas inflytande på arbetsmarknaden. Det innebär att maktbalansen sedan dess har varit något jämnare. Även om det idag helt tyd-

ligt finns en vilja att förändra relationen och försvaga vårt inflytande.

Tiderna förändras och ideologiskt har både Sveriges Riksdag och den gemensamma europeiska marknaden kantrat åt höger. Det innebär att alla krafter som arbetar för makt och inflytande från fackföreningarna motarbetas. Det råder sedan flera år en tydlig borgerlig och arbetsgivarvänlig högervind både i Sverige och globalt vilket innebär att sådant som Lagen om anställningsskydd är starkt hotad.

Nyliberalers hatobjekt

I verkligheten så hatar arbetsgivaren att behöva förhandla med facket när det bränner till och folk ska sägas upp på en arbetsplats. Den borgerliga retoriken som strömmar mot oss handlar om att Lagen om anställningsskydd är förlegad, oflexibel och rent av socialistisk till sin ande. Och det gillar inte dagens marknadsliberaler.

Särskilt Centern med Annie Lööf i spetsen har tagit som sin uppgift att vid alla möjliga tillfällen gå till attack mot denna

Bild: Robert Nyberg

”cancersvulst” till arbetsmarknadslag. Moderaterna är smartare eftersom man där har insett att arbetsmarknadslagarna är djupt förankrat i svenskarnas värdegrund. Vi förväntar oss helt enkelt att det blir förhandlingar med facket när en arbetsplats ska dra ner på personal. Naturligtvis har även Fredrik Reinfeldt och hans kompisar i grunden samma inställning som Centern, men är smarta nog att ligga lågt

Rapport från terminalsamverkan

Den 25 juni hade vi terminalsamverkan och behandlade följande:

Skyddsfrågor

- Jämställdhet – kartläggning av skillnader mellan kön och ålder kommer att göras.
- HSO uppmanar arbetsgivaren att ständigt ta upp med produktionschefer och produktionsledare att tänka på den psykosociala arbetsmiljön nu när det är uppsägningar och hårdare tempo. Det är extra viktigt hur ledare pratar med personalen nu.
- Arbetsmiljöenkäten: Påminnelse kommer i Infomålet Årsta. En sammanställning ska också göras.
- Är plasten i kaffemuggarna till automaterna farlig: Carina på Restaurang Burspråket undersöker.
- Antenn på taket: Antennen ligger utanför arbetsgivarens ansvarsområde.

Medarbetare

- Personallaget: I juni ser det ut som om terminalen går 55-60 MA över budget. Två orsaker kan vara att omställningsarbetet och schemaarbetet blivit förskjutna. *(det kan också vara att det inte har gått att minska till budget p.g.a. felbudgetering av regionchefen. Vi har alla behövt för att få ut breven. Red kommentar)*

Anledningarna till de ovanstående förskjutningarna diskuterades. Omplacementeringar och

Futurum gicks igenom och diskuterades. De som försviner är till stor del vår rörlighet. Natten förlorar många medarbetare inför hösten och dessutom många som arbetar 55 procent. Delade vakter kan komma ifråga om vi inte gör något säger Joakim. Flexibel bemanning behövs. Joakim undrar om vi starta någon form av timpool? SEKO säger att vi har haft ett avtal för flexibla timmar som togs

i frågan. Naturligtvis har man även gjort förändringar i lagen som innebär att det nu går att stapla olika anställningsformer på varandra. Vid uppsägningar av fast anställd personal gäller dock LAS som tidigare.

Vi måste försvara Lagen om anställningsskydd för det är vår möjlighet att få ett rejält inflytande på frågor som berör arbetsrätten. Vi får inte ge vika för bor-

bort av den tidigare regionchefen. I sista hand: bemanningsföretag ”.

- Utbildningsbehov/Utbildningsplaneing: En kompetenskartläggning visades. Den måste uppdateras ytterligare. Kompetenskartläggningen ska mynna ut i utbildningsinsatser.
- Rehab: SEKO anser att förstadagsintyg ska föregås av en förhandling. Svar: Ag ska i god tid prata med medarbetaren och tala om att han/hon har möjlighet att ta med sig en facklig representant eller någon annan person till samtalet som föregår förstadagsföreläggandet.

Aktuella produktionsfrågor

- Status KSM: Kia presenterade möbleringen av det nya området för manuell klumpsortering. Någon form av skydd mot eventuella fallande föremål (lådor/valsar) måste till i området. Ett problem har varit att det tidigare området för manuell klumpsortering har använts som lager, vilket inneburit trucktrafik utanför truckområde.

Förbättringsteam KSM har fått i uppdrag att föreslå hur det nya området för manuell klumpsortering slutgiltigt ska möbleras. En balans mellan bullerdämpning och möjlighet för T/U att göra rent ska uppnås. Diskussioner och synpunkter på möbleringen i området följde. Samverkan godkände placeringen av den manuelle klumpsorteringen i det före detta Gantry området. Riskanalys ska göras fortlöpande. Skyddsronnd ska göras när all utrustning är på plats.

Övrigt

- PIM Bemanning: PIM ska användas. Produktionscheferna ska senast i mitten av juli ha fört in alla scheman i PIM. Den sista juli ska all indata vara klar. Sedan ska PIM användas i skarp drift från och med kvartal 4.

gerliga krafter som vill försvaga oss och göra vår organisation tandlös och utan inflytande när det kommer till så allvarliga saker som våra arbeten.

Tänk på det nästa gång det är dags att rösta i september 2014.

Eva Brattström

Den 3 juli hade vi terminalsamverkan om omsökning för produktionsledare:

Arbetsgivaren vill skicka ut en annons om att det går att söka produktionsledare på Årsta postterminal och att alla nuvarande produktionsledare måste söka om. Detta för att personalen kommer att minska så mycket i år. Då behöver vi gå ner från 41 lag till ca 35. SEKO har inget emot att arbetsgivaren gör en omsökning till produktionsledare eftersom personalen minskar så behövs det inte lika många lag. Arbetsgivaren tänker däremot skicka ut en ansökan i hela Posten. SEKO har visserligen varit positiv och också drivande till att bredda underlaget vid sökning till produktionsledare i den regionala samverkan men då har inte övertaligheten varit med i bilden. Arbetsgivaren har deklarerat att de tänker säga upp personal på terminalen så därför kan inte SEKO godta att sökningen skickas ut i hela Posten. SEKO vill att sökningen sker lokalt på Årsta postterminal för att inte öka på övertaligheten. Därför bifogade SEKO följande reservation till protokollet:

Reservation angående extern sökning till produktionsledare Årsta postterminal.

SEKO klubb Årsta postterminal reserverar sig mot att arbetsgivaren gör en extern sökning till produktionsledare för tillsättning hösten 2013. SEKO klubb Årsta postterminal anser att det är fel att ge möjlighet att öka på personalstyrkan på Årsta postterminal då den regionala arbetsgivaren planerar att minska personalstyrkan med 75 MA den 1 oktober. Om vi ökar personalstyrkan måste fler sägas upp på Årsta postterminal vilket vi anser är fel och resursslöseri.

SEKO påtalade också att vår uppfattning är att produktionspersonal och produktionsledare är i samma uppsägningskrets även om produktionsledarorganisationen har omsökning.

Tack för ordet!

På väg hem från en morgonvandring på Rialamalmen, stannar jag till vid Roslagskulla kyrka. Det är en varm försommardag och törnsångaren sjunger i snåren ut mot de stora fälten. Kyrkan är tyvärr stängd, så som de flesta kyrkor är stängda numera eftersom det som är av värde stjåls om de står öppna. I Irak och Syrien och Afghanistan och på Balkan är det USA och deras religiösa extremister som plundrar och förstör de kulturhistoriska minnena; här är det än så länge mest vanliga tjuvar.

Roslagskulla är en liten socken och kyrkogården är därför inte så stor. Jag noterar att någon tituleras "Kassören XX" på en av gravstenarna. Ska jag kanske be mina anförvanter att de hugger in "Sekreteraren Jan Åhman" på min sten? Om jag nu får någon sten, det kan man inte längre vara så säker på! Jag stannar till inför en annan grav. De efterlevande minns en Tore Nyberg genom att på baksidan av hans gravsten skriva

"Han älskade att arbeta"

Så vackert! Det minnesordet får de gärna skriva om mig också!
För så är det ju. För nästan exakt femtio år sedan (det fattas tre månader!) började jag som springchas på Slakteriföreningens butik i Norrtälje. Sedan följde fyra roliga år med Ivan och Henny och Danne och Gun och Ragnhild och Maja och några till. Jag lärde mig att stycka nöt och gris och gödkalv och mellankalv och spädkalv och lamm – men också vad man gör med kalvsyltan när den närmar sig bäst-före-datum, och hur man beställer hem varor från Hakons; och allt möjligt annat. Den sista sommaren vikarierade jag för chefen när han var på semester men trots goda förutsättningar för en fortsatt karriär inom SGS hoppade jag av; Stockholm lockade.

Det var inte så lätt, men till slut fick jag jobb på Posten, som brevbärare. "Kan du börja i morgon bitti i Täby" frågade överkontrollör Watz i Danderyd. Det kunde jag. Egentligen hade det redan då – 1967 – börjat bli svårare att få ett jobb när man inte hade någon annan utbildning än realen, men på Posten gick det fortfarande, inte minst i de expansiva förortskommunerna som växte så att det knakade. Om man ledsnade kunde man, vilket hände, lämna cykeln ute på distriktet och aldrig komma tillbaka och ändå få ett nytt jobb någon annanstans. Man kanske upptäckte att man inte passade för brevbärarjobbet eller också fick man nog av chefen. De gammaldags postmästarna och

expeditionsförmännen var inte alltid så roliga att ha att göra med, men de var knappast sämre än de chefer som vi nu har begåvats med, alla chefsutvecklingar och workshops och samverkansmöten, och allt annat som har runnit under broarna sedan dess, till trots.

Men jag lärde mig ganska snart en sak när det gäller besvärliga chefer: antingen lyckas man uppfostra dem eller också så ska de bort. Som regel har det lyckats, och en sak som retar mig när jag nu stiger av från Årsta och Stockholm Södra är att jag inte får fullfölja den missionen med de chefer som vi nu har fått på halsen; de värsta under mina dryga 46 år i Posten. Men så är också tidsandan nu den hårdaste sedan det förra stora kriget.

gått så fort! Det har ju, även om jag har försökt att hålla den kamplinje som vi studerade i SKP:s cirklar, *Gör facket till en kampporganisation!*, vid liv, till största delen handlat om att göra det dagliga arbetet litet bättre. Ur Rekordårens kaos arbetade vi upp Täby till en anständig arbetsplats. Josef Lundell, Ingvar Klerzell, den alltför tidigt avlidne Hannu Kuuluvainen, Pär Stridsberg, Ann Thyrén, Sonja Hörnqvist, Stefan Hörnqvist, Mary-Ann Ekström, Björn Berglund, Bosse Nohlander, Leffe Carlsson och Rune Damkilde för att nämna några av de mest tongivande. Men också Lena Åström – med henne fick vi äntligen en chef värd namnet; tillsammans med henne kunde vi ur ett totalt ledningskaos skapa den ordning och reda som krävs för att metodiskt få en arbetsplats att fungera tillfredsställande.

Från demonstrationen den 26 maj 2012, fortfarande lika aktuell! Masood Punjabi (tv) och Rickard Skoog bär Årstaklubbens banderoll.

Ja, mycket arbete har det blivit, och jag har trivts med det. Först tjugo år som brevbärare i Täby och därefter som överpostiljon och värdeexpedient och till slut det mer prosaiska "sorterare" på olika terminaler. Så här i efterhand kunde man tänka sig en alternativ karriär, som biolog eller jägmästare eller journalist eller varför inte fotograf, för att nämna några områden som intresserar mig – men nu blev det Posten. I början kombinerat med några år av mycket intensivt politiskt arbete och sedan det fackliga slitet i många, många år. Det har varit roligt och det är väl därför som de dryga 46 åren har

Tyvärr varade det inte så länge. Det skulle organiseras om och 1991 bildade åkeriet eget och därefter avgående som plötsligt skulle lyda under Tomteboda och till slut – 1996 – flyttades sorteringen in till det lilla huset på prärien.

Där hamnade vi mitt i det totala brevnätskaoset och det blev att börja om från början igen. Tillsammans med nya kamrater. Jag ska inte räkna upp dem men Erhan Gömüc, Peter Andersson och Åke Anevad är väl de som jag hade det mest nära samarbetet med under åren på Tomteboda. Lik-

som ordföranden i dåvarande Regionklubb Norra Göran Larsson och kassören Gun Jansson och den vresige Brodde Zetterlund. Jag vill också nämna Monica Lindberg, som, i likhet med exempelvis Eva Brattström och Raili Kalliovaara, som jag senare har arbetat ihop med på Årsta, är några av de få kvinnor som har orkat att hålla ut och emot i den mansdominerade fackliga världen.

Min uppskattning också gentemot Anders Viksten och PO Brandeker; vi utgjorde tillsammans den trojka som ledde den stora Terminalklubben från bildandet 1995 fram till dess att den upplöstes år 2000 när Posten organiserade om på nytt. Det var sannerligen ingen lätt uppgift.

Vi kom en god bit på väg på Tomteboda, men arbetet avbröts när beslutet kom att det mesta av verksamheten skulle flyttas till Årsta. Stackars Årsta, som hade börjat repa sig efter att hela stora Klara flyttat in i huset fick nu (2004) ta emot nya missnöjda, tvångsflyttade människor och ännu fler maskiner och brev att sortera i dem. Det såg ändå ut att gå skapligt, men det sket sig på upploppet. Ett nytt kaos, och mycket hårt fackligt arbete för att få skutan på rätt köl. Det var faktiskt så att vi först fick ordning på fackklubben – ni kanske minns oredan och stridigheterna i Årstaklubben en bra bit in på 2000-talet?! – och därefter kunde ta itu med ledningen för terminalen. Alla känner inte till det arbete som klubbstyrelsen tillsammans med fr.a. PO Brandeker från Verksamhetskommittén lade ner på att få till en fungerande ledning för Årstaterminalen; en ledning som hade kapacitet att leda verksamheten åt rätt håll.

Det finns i det sammanhanget anledning att återigen säga några ord om våra chefer. Kaoset i Täby ledde fram till att vi fick två dugliga chefer i Lena Åström som postmästare och Pär Stridsberg som postbehandlingschef; ur kaoset på Årsta steg Serbaz Shali fram som ny terminalchef. Även om vi var osams med honom i en del frågor, rejält förbannade på varandra tom, så är han tillsammans med Lena den bästa chef som jag har mött under mina dryga 46 år i Posten. Jag vet inte riktigt hur det gick till vid chefs-tillsättningarna i den nya regionorganisationen men i min värld var det en oförsämdhet att utse Magnus Österdahl (håll i hattenchefen!) till regionchef över Serbaz (som då valde att lämna terminalchefsjobbet) – på samma sätt som samma (!) överordnade chef (1991 tror jag det var) förbigick Lena Åström för en sämre meriterad (manlig) person! Förutom några duktiga underchefer – jag har redan nämnt Pär, och skulle även vilja nämna Ann Thyrén, också som ett viktigt exempel på alla dessa kvinnor som regelbundet åsidosätts – finns det två högre

chefer att säga något gott om. Ja tre förresten.

Många har sett förvånade ut när jag den senaste tiden har berömt Bertil Nilsson. Men man bör minnas att

Rialavargarna har sprungit jämte varandra den 11 mars 2013.

när han blev chef för hela Brevnätet ärvde han 1996 års brevnätskaos. Han satsning på att bygga upp brevnätet till en fungerande enhet så att man tom kunde "ställa klockan efter brevnätet" var helt riktig. Tyvärr håller mycket av detta på att raseras nu. Han hade en uppriktig vilja att föra en diskussion med oss fackliga; det fackliga arbetet i verksamhetskommittén inom Brevnätet är nog – i konkurrens med åren i Täbyklubben och den gamla Postettan – en av bästa perioderna i mitt fackliga liv – trots att vi kom på kollisionkurs i några avgörande frågor. Bertil Nilssons största strategiska misstag var nog att han, som den KTH-utbildade civilingenjör han är, dels trodde för mycket på att stora terminaler alltid är bättre än mindre och dels att han – sett ur ett Stockholmsperspektiv och därmed för hela Brevnätet – förödande nog lyssnade på det brevnätskvaller som dömde ut Tomteboda som en framtida postterminal. Ur det misstaget växte kaoset på Årsta fram, liksom senare skrytprojekten i Hallsberg och Rosersberg. (F.ö. samma typ av skvaller som satts på pränt i den beryktade konsultrapport som nuvarande Produktions/regionledning fixat till. Men nu är det Årsta som är målet.)

Jag ska nog också – till mångas förvåning – nämna Friman. Han ringde till Anders Viksten – som då var ordförande i klubben -- och skällde och skrek om det som "den där kommunisten har skrivit i Facktuellt"; men han var en kunnig chef som visste vad han pratade om. Problemet

var som nämnts ledarstilen, som var lite old fashion, om man så säger.

Men kanske hellre det förresten, än de nya lismande Jimmie Åkessonhala typer som vi nu har begåvats med och som saknar både civilkurage och medkänsla för andra männi-

skor. Jag såg just en av dem uttala sig för TV4 på tal om den demonstration som Shoja genomförde utanför Årstaterminalen, mot uppsägningarna:

– Jämfört med ifjol har vi ungefär 4 miljoner färre brev att hantera, därför måste vi anpassa vår verksamhet,

säger han till reportern, för att försvara de stora uppsägningarna. 4 miljoner brev låter mycket – men i dagmedeltal betyder det ca 15.000 försändelser. Men det sade han förstås inte.

Jag skrev visst *tre* chefer som jag tänkte säga litet gott om, men jag utelämnar det tredje namnet eftersom jag inte vill förstöra den karriären med beröm från mig ... för så är det också: de nuvarande cheferna vill bara ha snälla och lydiga människor omkring och under sig. Därför kommer det också att gå illa för dem, men tyvärr kommer de att ställa till skada för många andra på vägen mot nederlaget.

De sista nio åren av min fackliga karriär har jag arbetat i styrelsen för Årstaklubben: ett gäng färgstarka personligheter med egna viljor med slitvargen Janne Gebring i spetsen; i stora drag tycker jag att vi trots allt har lyckats att dra åt samma håll. Utan att skryta tycker jag nog också att vi har utträttat en hel del tillsammans!

Jag har ägnat en del av den ökade fritid som pensioneringen har inneburit till att i vinter spåra de två vargarna i Rialareviret. Jag

känner stor respekt inför de djuren, utan att för den skull bortse problemen runt dem. Vargens återkomst till de svenska – för att inte tala om de norska! – kulturbyggena skapar en konflikt som är svårlöst och där man måste visa respekt både för dessa vackra och starka djur och de människor som berörs. Jag tycker självklart mycket illa om de kriminella nätverk som tjuvjagare och antagligen under våren har skjutit bort "vår-a" två vargar i Rialaområdet – men jag anser att man också måste försöka att hitta en kompromiss med framför allt de bönder som finns kvar och som drabbas, men även med den stora gruppen jägare (trots att man där tyvärr hittar de värsta extremisterna på hatarsidan).

Det har varit mycket vackert att se hur de två vargarna sprungit nära varandra – vargar är nästan alltid på springande fot – och hur effektivt de har jagat tillsammans. Vid ett av de många informations- och debattmöten som har hållits kring vargarna försökte en erfaren spårare förklara vargarnas beteende för upprörda hundägare: "Hunden", sade han, "tror att vargen är en kompis som man kan leka med, men så ser inte vargen det. De har en stark social samhörighet med den egna flocken, men djuren utanför den är bara lovlige byten. Vargen minglar inte", förklarade han.

Jag känner igen mig i det där betendet, även om jag inte, inte än i alla fall!, käkar upp dem som står utanför – mot – klassen. Jag tror på solidariteten och en stark sammanhållning inom vår klass och inom vårt fack (och vårt parti, om vi har något). Jag tror på öppna diskussioner där alla medlemmar ges samma möjligheter och jag tror på möten där vi fattar gemensamma beslut. Jag tycker inte om fusk och bakomryggensnack och klientverksamhet. Men jag är inte heller någon minglare, vilket kanske kan vara till en nackdel ibland; jag har helt enkelt inte tid. Och inte heller läggning för det. Ni får ursäkta om jag därför inte alltid varit så sällskaplig av mig, som man kanske borde vara.

Jag har i det jag har skrivit ovan uppehållit mig mycket kring det som ibland litet föraktfullt har kallats för att vara "företagsdoktor". Men så har verkligheten sett ut. Våldigt mycket har handlat om att försöka få till en draglig vardag på jobbet. Det innebär inte att jag och dem jag har arbetat tillsammans med – och dem vi har arbetat för, hoppas jag! – inte har engagerat oss i rena avtalsfrågor. Jag anser att vi efter bästa förmåga har försökt att både driva avtalsfrågorna framåt och bevaka att avtalen därefter efterlevs.

Det finns även anledning att fundera över och värdera de fackliga och rent politiska striderna i Posttettan (och förbundet) på det sena 60- och hela 70-talet och en bit in på

80-talet, men det får bli en annan gång. Tyvärr rann mycket av de viktiga principiella diskussionerna på is – men de lär töa fram igen!

Personligen har jag dock varit fortsatt mycket intresserad av de postpolitiska frågorna och skrivit spaltmetrar om dem och försökt att skapa litet opinion mot omregleringar och privatiseringar och EU-eländet. Det vetet hur det har lyckats, man kan ju alltid göra litet till och dessutom arbetar vi sen 80-talet i en hård motvind, där den härskande klassen bit för bit tar tillbaka det som våra föräldrar och vi själva hann erövra under efterkrigstidens skördetid: Det finns ingen full sysselsättning numera och det blir inga höjda löner och bättre pensioner; ingen kortare arbetstid eller större social trygghet; tvärtom.

Men vi ska tillbaka upp på det spåret och även om jag inte längre kan göra så mycket genom facket så finns det ju andra vägar att gå!

Tills dess ett stort tack från

Sekreteraren, som älskar att arbeta!

Överst: Gör facket till en kamporganisation. Enad Vänsters demonstration 1:a maj 1977. Björn Berglund (tv) och undertecknad bär Täbyklubbers banderoll.
Nederst: Julen 1979 i brevbäringen i Täby.

mailen: jan.ahman@telia.com. Vi kanske ses hörs!

Terminalklubbarnas tidning *Faktuellt* och Täbyklubbers tidning *Postnumret* finns tillgängliga på min hemsida.

Jag har diskuterat utvecklingen inom 80-talsvännern i en anmälan av Dag Solstads bok *Gymnasielärare Pedersen, Solstad och vänsterns kris*. Texten finns att läsa på min hemsida.

Jan Ahman

Förutom rent fysiskt så finns jag även virtuellt: www.janahman.se samt på Facebook <https://www.facebook.com/jan.ahman.5> och

Janne Åhman går i pension!

Den 27 juni avtackade Jannes lag honom på APT. Vi var ett gäng övriga från SEKO klubben och ledare på Årsta som också passade på att avtacka honom. SEKO Postens ordförande Alf Mellström skickade också sina hälsningar från SEKO Posten centralt. Janne har jobbat 46 år och 9 månader i Posten och större delen av tiden har han varit fackligt aktiv.

Genom sitt gedigna kunnande, rättvisepatos och främst att han engagerat sig i alla medlemmar som velat ha hans hjälp

har han blivit en facklig legend under sin verksamma tid. Janne har haft ett brinnande intresse för information och spridit den på olika vis men främst genom tidningen Faktuellt. Det är med viss bävan vi i tidningsredaktionen tar över Jannes livsverk.

Styrelsen för SEKO klubb Årsta önskar dig en fin tid som pensionär och vi hoppas du kommer på SEKO klubb Årstas möten och övriga arrangemang.

Vi tillägnar Janne den fjärde versen från sången "Låt dig ej förhårdna" av Wolf Biermann

*Nej, låt dig ej förbrukas
men bruka väl din tid*

*Nej, låt dig aldrig kuvas
du stöder oss, vi stöder dig
vi ger varandra liv
vi ger varandra liv*

Janne avtackas på lagets APT

Avgift betald
Taxe perçue
Sverige

~~Normalbrev
Avs: SEKO
Klubb Årsta Postterminal
120 21 Stockholm~~

ÅK WAXHOLMSBÅT I SOMMAR

Även i sommar finns det möjlighet för medlemmar i SEKO Klubb Årsta att låna kort till Waxholmsbåtarna. Under juli och augusti finns det sex kort att låna.

Bokning och uthämtning av korten görs i receptionen på Årsta Postterminal

 SEKO
Klubb Årsta postterminal